

CASES

EL GEGANT MANDRÓS

En un castell hi vivia un gegant que s'havia tornat mandrós. No hi havia qui el fes bellugar per a res. Ni que ploqués i se li inundessin les bodegues, ni que fes vent i se li emportés la torre, ni que fes un sol que estavellés les pedres, ell no bellugava ni un sol dit.

Es passava el dia veient la televisió i menjant crispetes. Tenia tones de crispetes que li havia regalat una fàbrica molt famosa perquè en fes propaganda, dient que podien alimentar un gegant tan alt i fort com ell.

Un dia va passar per allí un soldat que venia de la guerra i com que estava molt cansat va decidir d'entrar-hi a dormir una estoneta. Ningú li va haver d'obrir la porta perquè feia temps que les frontisses havien caigut.

En entrar va sentir música allà lluny i va anar seguint el so fins que es va trobar una mena de muntanya enorme asseguda en un sofà. Era el gegant que ni tan sols li va dirigir una ullada.

Com que el soldat tenia gana, va agafar una bossa de crispetes i se la va menjar. Però com que al gegant semblava que no li importés gaire, ell que si que en va menjar fins a rebentar i al final va quedar adormit com un soc.

Quan es va despertar, el gegant continuava igual. Ell li volia explicar les aventures que havia passat a la guerra, però a aquell ganàpia no li interessaven gens. Li volia dir que anessin a preparar el sopar perquè ja s'estava fent fosc, però el gegant va contestar que ni pensar-hi. Li va dir que anessin a fer un volt, que era bo per a la salut, però, veient que no aconseguia bellugar-lo, va tenir una idea.

Va pujar a la teulada i li va desendollar l'antena. En aquell mateix moment es van sentir uns renecs tan forts que va tremolar tot el castell. Després d'això el gegantàs va quedar tan cansat que va haver de dormir tretze hores per recuperar-se.

En despertar-se va connectar l'aparell de televisió, però no anava. El soldat va aprofitar per dir-li:

- Mira noi, aquest castell està fet un fàstic, no hi ha res que funcioni. Si no fas alguna cosa, qualsevol dia et caurà a sobre i t'enterrarà.
- M'és igual, jo ja en tinc prou amb la tele.
- Doncs em sembla que si no puges a la teulada per arreglar l'antena no te'n sortiràs.
- A la teulada? Em sembla que no hi he pujat en ma vida! No sé ni per on s'hi puja. Ves-hi tu, soldat.
- Bé, hi pujaré jo, però m'has d'ajudar. Anem per la part de fora i com que tu ets tan alt només que allarguis el braç m'hi podràs enfil·lar.
- Vindré per poder veure el programa de migdia, que si no, no em mouria ningú d'aquí.

Van sortir a fora i el gegant va enfilel el soldat a la teulada. Va mirar amunt i va veure el cel blau, va passar una cigonya i se li va cagar a sobre, va mirar la muntanya i va veure els bens que corrien per escapar-se del llop, va mirar el poble i va veure com les veïnes discutien i va pensar que el món era divertit i feia molt de temps que ningú comptava per a res amb ell.

Va baixar el soldat de la teulada i li va dir:

- Vols que fem el volt que em vas dir ahir?

I junts van emprendre un viatge que potser encara dura ara.

FI

En tots els contes ens podem fixar en aquests aspectes: quins són els personatges principals, on passa el conte, quin problema es planteja, què es fa per resoldre'l i quina solució té.

- Pensant en aquest conte que has llegit completa aquestes dades:

Personatges principals:

On passa:

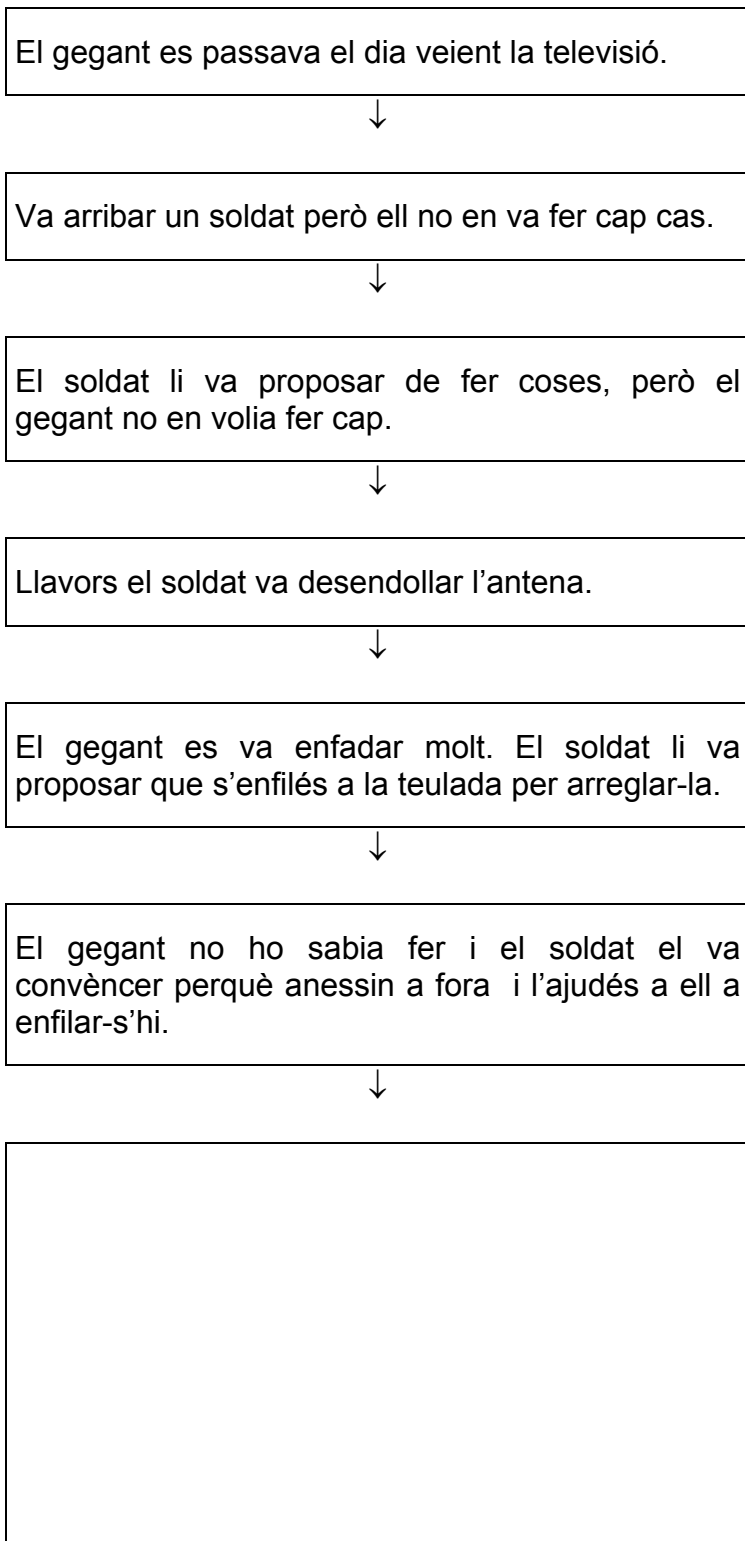
Problema: al soldat li sap greu que el gegant no vulgui bellugar-se de davant de la televisió.

Acció més important: el soldat li desendolla l'antena.

Resolució del problema:

- Què vol aconseguir el soldat desendollant l'antena?
- Quina cosa fa canviar la gran mandra del gegant?
- Com imagines el gegant? Explica-ho amb detalls.
- Com creus que és el soldat?

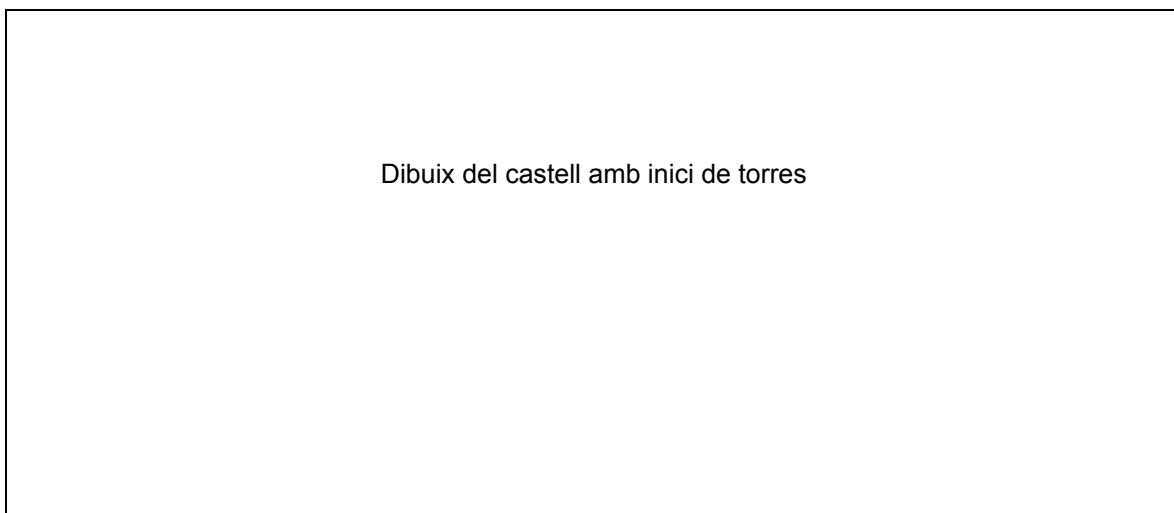
Ara, fent un esquema, reduïrem el conte en les seves parts més importants:

- Escriu en aquest requadre el resum de l'última part del conte.

El castell del gegant tenia quatre torres.
 La més alta ja no existeix perquè la va fer caure el vent.
 La més baixa encara està sencera.
 Les altres dues han de ser de la mateixa alçada, però a la de la dreta hi ha una esquadra de dalt a baix i a la de l'esquerra les cigonyes hi estan fent niu.

- Dibuixa cada torre del castell.

El gegant s'ha animat a fer obres al castell.
 Fa venir tres paletes per arreglar la torre gran.
 El que treballa més, cada dia posa el doble de pedres que el seu company Miquel.
 En Miquel posa 10 pedres més que el que menys treballa.
 El que menys treballa posa 6 pedres cada dia.
 Quantes pedres posa cadascú?

Ajut: Quan ens trobem amb un problema que és enrevessat, el primer que hem de fer és començar pel que sabem segur. Què sabem segur?

Que el que menys treballa posa ..... pedres cada dia.
 Ara podem saber que en Miquel posa 10 + ... pedres cada dia.
 Quantes pedres posa el més treballador? ..... pedres cada dia.

- Quina altra pregunta podríem fer per a aquest problema quan ja sabem quantes pedres posa cadascú?
- Si el gegant volgués arreglar bé el seu castell quins d'aquests oficis et sembla que necessitaria? Subratlla'ls amb color vermell.

Paletes Comerciants Fusters Perruquers Domadors Electricistes	Vidriers Callistes Botiguers Pintors Jardiners Cuiners	Llauners Guixaires Publicistes Decoradors Ferrers Informàtics
--	---	--

- Busca al diccionari aquells noms d'oficis que no coneguis. Escriu aquí a sota cada nom i la seva definició.

(Dibuix de paisatge amb castells. Espai per posar el nom de cada propietari)

El Gegant Mandrós té un amic, és el gegant Mitjà. Aquest té un castell que està entremig del de la Bruixa i el del Bruixot.

El castell del Bruixot està entremig de pins.

El més petit és el del Guerrer sense Armadura. Però encara n'hi ha un que és més petit que aquest que és el del Mag dels Escorpins.

Quin és el castell del Gegant Mandrós?

- Escriu en cada castell el nom del seu propietari.

Ajut: Comença sempre per allò que vegis més clar. Després ves llegint i triant allò que et sembli més segur. Ho trobaràs tot. Al final repassa si ho has fet bé).

LES CASES. Aprenem a estudiar

Ara aprendràs a estudiar. Veuràs que no és gaire complicat. Llegeix amb atenció:

D'ençà que existim les persones sempre hem tingut necessitat de tenir casa. A la nit, quan no hi ha sol, baixen les temperatures i fa més fred. En els països situats més al nord hi fa més fred que aquí, sobretot a l'hivern i, si no poguéssim passar la nit a cobert, podríem fins i tot, morir congelats.

Al principi, en el **temps de la prehistòria**, encara ningú no sabia fabricar cases. Per protegir-se del fred vivien en coves on encenien fogueres per escalfar-se i defensar-se dels animals salvatges. També allí hi guardaven els fruits que trobaven i els animals que caçaven pels voltants. Quan el menjar d'aquella zona s'acabava havien de buscar-se una altra cova per viure en un lloc on hi hagués més possibilitats d'alimentar-se.

Més tard van aprendre a **domesticar animals** i van descobrir que **podien plantar les llavors** dels arbres i les plantes que necessitaven. Això va ser un gran descobriment perquè ja no calia que anessin d'un lloc a l'altre per trobar aliments, així que es van quedar a viure al lloc on havien plantat. Allí hi van començar a construir **les primeres cases que han existit mai**. Les feien amb pedres, amb fang, amb troncs o fulles, segons els materials que hi hagués en aquella zona.

Ara, aquí on vivim, tenim cases més ben construïdes. A dins hi tenim les nostres coses i el que ens és necessari per viure. Arreu del món els llocs per viure són molt diferents segons el clima que hi faci o la riquesa que tinguin els seus habitants.

- Fixa't en la forma com hem **resumit** aquesta explicació.
- Encercla les paraules del text que en el resum estan en negreta.
- Després, amb color, subratlla en el text les paraules que hem triat per a fer-lo.

Les persones sempre hem tingut necessitat de tenir casa.	Al principi de la prehistòria ningú no sabia fabricar cases. Vivien en coves. Quan el menjar s'acabava havien de buscar-se'n una altra.
	Més tard van aprendre a domesticar animals i van descobrir que podien plantar les llavors dels arbres i plantes que necessitaven. Es van quedar a viure al lloc on havien plantat i van construir les primeres cases que han existit mai.
	Ara aquí tenim cases més ben construïdes. Arreu del món hi ha cases molt diferents.

ARREU DEL MÓN HI HA DIFERENTS TIPUS DE CASES

Els llocs on habiten actualment les persones són molt diferents. Varien, segons el clima, els costums i les possibilitats econòmiques de cadascú.

Als llocs molt freds construeixen amb fusta perquè és un material bon aïllant de les baixes temperatures exteriors. Encara que no ho sembli, el gel també és un bon aïllant. No fa gaires anys, els esquimals construïen igloos, cases rodones fetes amb trossos de gel, que permetien encendre-hi un petit foc a dins i aconseguir un ambient molt més confortable que el de fora.

Als llocs molt humits i als que sovint sofreixen inundacions, tendeixen a construir els seus habitatges aixecats del terra perquè l'aigua no hi penetri i no els afecti tant la humitat.

Als països més calorosos es fan cases de dos tipus: o bé amb parets molt gruixudes que conserven la frescor interior, o bé amb parets fetes amb canyes o altres materials molt lleugers, que permeten la circulació de l'aire per refrescar l'ambient.

Als deserts, la població és nòmada, vol dir que va canviant sovint d'assentament. Fan servir tendes fetes amb pells d'animals o amb roba que els permet de muntar-les i desmuntar-les quan els convé.

A les grans ciutats de tot el món es tendeix a construir amb materials molt resistents: amb ciment, ferro i totxos. Es fan cases de pisos i gratacels. Entorn de les ciutats hi ha construccions més baixes i cases on hi viu una sola família.

Al voltant de moltes de les grans ciutats de la terra, estan creixent barris de població marginal. Degut a la gran pobresa dels seus habitants utilitzen tot tipus de materials que estiguin a l'abast: fustes, plàstics o llaunes. A la gent que està en aquestes condicions els falta el més necessari per viure.

- Mira què et demana la taula. Completa-la.

Lloc	Tipus d'habitatge i materials
Països molt freds	Cases de fusta, igloos de gel.
Països molt humits	
Barris de població marginal	

- Com és casa teva?

ENIGMA:

✓ ***Resoldre enigmes és divertit i millor encara si ho fas amb un company.***

El Sr. Armand és un senyor molt important.

Aquesta nit uns bandits l'han capturat.

El secretari del Sr. Armand està buscant pistes.

A la platja hi ha unes petjades. Sota d'una petjada hi ha una noteta del Sr.

Armand dirigida al seu secretari, que diu:

“Secretari, uns bandits m’han segrestat iestic en una illa on hi ha una casa amb una xemeneia que de 12 a 1 hi surt fum. La casa té dos pisos. En el pis de baix no hi ha ningú. La casa està vigilada per dos guàrdies”.

El secretari veu una illa on hi ha quatre cases. Sabries trobar el Sr. Armand?

On és? A la casa 1, a la 2, a la 3 o a la 4?

- La casa 1 té dos pisos. En el pis de baix hi ha gent. De 12 a 1 no són a casa.
- La casa 2 té dos pisos. De 12 a 1 fan el dinar.
- A la casa 3 hi surt fum. La casa té una planta amb 4 finestres.
- La 4 està envoltada per 3 guàrdies.

Què? Ja saps on és? Troba'!!

Mireia G., 9 anys

- Saps quina casa és? Explica per què:

* Mira qui s’ha inventat aquest enigma. Potser també podríeu provar d’inventar enigmes amb els companys de la teva classe.

UNA DENT BUSCA CASA

Hi havia una vegada una família de dents que estaven a casa seva, la boca. Hi havia els avis que eren els queixals, els pares que eren els ullals i els dos fills que eren de llet.

Un dels fills es deia Dentitó i sempre havia somniat en ser excursionista.

La família vivia en una casa molt gran, la boca d'un gegant.

Un dia el gegant va ensopegar amb una arrel d'arbre i aaaaaah! (Això era el crit del gegant que estava caient). En Dentitó s'ho estava passant millor que a les muntanyes russes del Tibidabo. Però llavors el gegant va caure de morros per terra i en Dentitó, com que encara era de llet, va anar a parar fora de casa.

Mentre el gegant s'aixecava tot malhumorat en Dentitó es va posar a cridar:

- Pare!! Mare!! Avi!! Àvia!!- però ningú el sentia, és clar, estaven tan amunt!...

Com que no hi podia fer res, va seguir el camí per veure si trobava una altra boca. Ell anava caminant quan va veure que el cel s'enfosquia i davant seu s'hi veia un forat no molt gran però on ell hi cabria, i va pensar:

- Hi entro o no hi entro? Potser això és una boca, però, i si això és el cul d'un monstre i m'aixafa?

De totes maneres hi va entrar.

Caminant, caminant per allà dins, va veure un queixal tot sol que, de tan vellet, se l'havien empassat mossegant un os de vés a saber quin animal.

- Senyor! Senyor!

- Què vols xiquet?

- M'agradaria saber com tornar a una boca.

- T'ho explicaré si em promets una cosa.

- Quina cosa t'he de prometre?

- Que no ho diràs a ningú.

- D'acord!.

- Doncs mira: bla, bla, bla...

Li va explicar tot un camí de revolts i revoltics. Li va dir que quan arribés al punt indicat trobaria una llengua màgica que el duria fins a la boca més gran del món on trobaria moltíssims amics.

En Dentitó va dir:

- Això és impossible!

Però l'avi va exclamar:

- Nen, he tingut molts anys d'experiència. Fa setanta-dos anys que existeixo i al llarg de la meua vida he hagut de mastegar molts pollastres!

- D'acord, d'acord, ja m'ho crec.

Va seguir totes les instruccions i per fi va arribar. No era mentida, no. La llengua el va col·locar dins de la boca que era enorme. En Dentitó s'hi va trobar bé, llavors va treure les seves arrels, plenes de pols, i s'hi va plantar.

Pau D. 11 anys.

- T'ha agradat el conte?
- Ha tingut bona imaginació en Pau, l'autor del conte?

- T'has fixat quants anys té?
- Localitza en el text aquest tros: “s’ho estava passant millor que a les muntanyes russes del Tibidabo” Per què ho deu dir?
- Per què en Dentitó es va quedar sense casa?
- On estava en Dentitó mentre cridava la seva família?
- Per què no el sentien? Què vol dir que estaven “tan amunt”?
- On va trobar el queixal vellet?
- Com el va ajudar?
- Al final on va trobar amics?
- Ara pots veure si has entès bé el conte i si has contestat bé les preguntes, llegint les frases que hem redactat per fer-ne el resum:

- 1- La família d'en Dentitó vivia a la boca d'un gegant.
- 2- Com que el gegant va caure, amb el cop en Dentitó va sortir disparat fora de casa.
- 3- Va cridar a la seva família, però com que el gegant s'havia posat dret no el sentien.
- 4- Tot sol va decidir anar a buscar una altra boca per viure.
- 5- Va entrar en un forat que no sabia què era.
- 6- Allà hi va trobar un queixal vellet que li va indicar el camí per trobar una nova casa.
- 7- Ell no s'ho creia, però va seguir les instruccions i va arribar a una boca molt més gran i s'hi va quedar.

CASES D'ANIMALS. Aprenem a estudiar

ELS CAUS DELS CASTORS

Probablement has sentit parlar dels castors, n'has vist llibres o fins i tot reportatges per televisió. Pensa o comenta amb el teu company què saps d'aquests rosegadors que saben construir tan bé els seus caus. Escriu-ho amb poques paraules.

-
-
-

Per entendre el text potser et farà falta conèixer el sentit d'aquestes paraules:

Depredador: animal que captura altres animals per alimentar-se.

Submergir-se: posar-se sota l'aigua.

Com estan construïts els caus dels castors?

1- Per estar protegits dels seus depredadors els castors construeixen els caus al costat dels petits rius de muntanya.

Estan fets de tal manera que només s'hi pot entrar per dintre el riu.

Quan es troben en perill, com que són grans nedadors, ràpidament es submergeixen a l'aigua on hi troben l'entrada del cau.

2- Amb les seves dents fortíssimes tallen gran quantitat de troncs que amunteguen dins el rierol.

D'aquesta manera aturen l'aigua formant un gran bassal.

És molt important que l'entrada del cau estigui sempre submergida.

Si el nivell de l'aigua puja massa obren canals perquè en surti i després els tornen a tancar.

Cada dia dediquen molta estona a posar o treure troncs per dirigir el corrent de l'aigua, de forma que estigui sempre al nivell que els convé.

3- El lloc on habiten no està sota l'aigua, només l'entrada. El veritable cau l'excaven a la terra de la vora del riu amb les potes del davant que tenen unes ungles fortes i gairebé planes que els faciliten la feina. L'interior del cau està sec i cobert de branquetes i fruits secs que renoven tot sovint. Allí hi dormen i hi tenen les cries. Per no mullar aquest espai tenen una zona de descans on s'esperen fins assecar-se.

- En aquest dibuix d'un cau de castors, ajunta amb una ratlla el nom de cada part amb la que li correspon:

- Entrada submergida.
- Zona de descans per assecar-se.
- Cau.

Dibuix d'un cau de castors vist per dins

- Ara rellegeix només el paràgraf nº 1 i contesta aquestes preguntes:
  - On viuen els castors?
  - Per què construeixen els caus prop de l'aigua?
  - On està l'entrada del cau?

- Podràs contestar aquestes preguntes si rellegeixes el paràgraf nº 2:
  - Com aturen l'aigua que baixa del riu?
  - Si hi ha massa aigua què fan?
  - Per què necessiten controlar que no hi hagi ni massa aigua ni poca?

- Rellegeix el paràgraf nº 3. Subratlla allò que et sembli que és molt important. Després pensa tres preguntes perquè les pugui contestar un company de classe.
  -
  -
  -

- Explica amb poques paraules les coses noves que has après. Fes-ho a la teva manera, vol dir fent servir les paraules que tu utilitzes normalment.

JOC: CAUS I CONILLS

- Aquest és un joc que hi podeu jugar tota la classe o bé un bon grup de companys a l'hora del pati.
- Hi has jugat mai? Llegeix atentament **les instruccions**:

- La meitat dels nens i nenes que hi juguen fan de caus i l'altra meitat de conills. Cadascú té la seva parella.
- Els qui fan de caus s'han de posar en rotllana, donant-se les mans i amb les cames ben separades per fer de porta.
- Els qui fan de conills s'han de posar cadascun al darrere del seu company.
- Al mig de la rotllana s'hi col·loca una pilota mitjana.
- El qui fa de director del joc toca un xiulet per començar.
- En aquest moment els conills comencen a córrer cap a la dreta donant voltes a la rotllana fins que senten de nou el xiulet.
- Llavors cadascun ha de continuar corrent en el mateix sentit que portava fins a trobar el seu cau. Passa per sota les cames del seu company i prova d'agafar ràpidament la pilota.
- El qui primer l'agafa guanya.
- El joc es va repetint diverses vegades per donar oportunitats a tothom.
- Al cap d'una estona canvien els papers: els qui feien de cau ara faran de conill.

- Com podeu decidir qui fa de cau i qui fa de conill?
- Si et toca fer de cau, en quina posició et posaràs?
- Si fas de conill, on cal que et posis?
- Si no tinguéssiu pilota, què podríeu fer servir?
- Quan comença el joc, cap on corren els conills?
- En quin moment els conills han de buscar l'entrada del seu cau?
- Què han d'aconseguir els conills?
- Es pot fer de conill tota l'estona?
- Proveu de jugar-hi. És divertit.

L'OU DE PASQUA

Hi havia una vegada una nena que es deia Mariana, tenia els cabells rossos i tenia nou anys. Un dia la seva tia que es deia Rosa li va regalar un ou de pasqua. Aquell ou era tot buit però a dins hi havia una família de conills asseguda al voltant d'una taula amb un bol de llet cadascun.

La Mariana havia deixat el seu ou sobre una petita prestatgeria des d'on es podia veure tota l'habitació. Cada vegada que la filla gran de la família de conillets mirava per la finestra de l'ou, deia:

- Pare, mare, per què no anem a visitar aquell país tan bonic?

El pare i la mare es miraven i sospiraven.

Cada matí la Mariana es llevava i anava a veure què passava dins d'aquell petit ou. A ella li agradava molt, però hi havia una cosa que la molestava: el pare conillet tenia una moneda, una moneda una mica massa gran per a la seva butxaca i per tant se li veia. La Mariana tenia moltes ganes d'agafar-la i sempre sospirava:

- Ai, com m'agradaria de tenir aquesta moneda!

Però un dia que la nena pensava això, va sentir una veu que li deia:

- Ei Mariana, vine que et dic una cosa!

- Qui em crida?

- Jo, sóc aquí, dins de l'ou!

- Què vols?

- Saps què? Demà és l'aniversari de la meva filla gran i sempre ha volgut viatjar per la teva habitació. Nosaltres li voldríem fer un regal molt bonic.

La Mariana va mirar el senyor conillet i abans que la nena digués res, aquest va dir:

- He sentit que t'agradaria de tenir la meva moneda. Doncs si tu ens portes demà a fer un volt per la teva habitació, jo te la dono.

La Mariana no s'ho creia, però després de pensar-hi va dir:

- D'acord, demà al matí us despertaré i us ensenyaré la meva habitació.

L'endemà la Mariana es va despertar molt emocionada i va anar a cridar els conillets.

- Va, desperteu-vos i desperteu la vostra filla gran.

Els conillets es van vestir i li van dir a la seva filla.

- Vesteix-te ràpid que tenim una sorpresa per a tu!

Quan tota la família van estar a punt, la Mariana va trencar la porteta de l'ou, els va fer sortir, els va posar sobre la seva mà i va dir:

- Anem, anem a veure tot el que hi ha a la meva habitació!

Va començar a recórrer-la tota i els anava presentant les seves nines, els seus dibuixos, totes les seves coses.

Quan ja els ho havia ensenyat tot, la família va tornar molt contenta a casa. La porta va quedar trencada i oberta i la Mariana va continuar portant-los a passejar sempre que volien.

Jeanne W., 9 anys.

- Aquest conte l'ha escrit una nena. Com es diu?
- **Completa aquest esquema:**

A la Mariana li van regalar un ou de pasqua que tenia una família de conillets a dins.

Dins de l'ou	Fora de l'ou
La filla gran dels conillets desitjava.....	La Mariana cada dia.....
El pare conillet digué a la Mariana que l'endemà.....	La Mariana desitjava.....
A canvi li va oferir.....	La nena hi va estar d'acord.
Els conillets.....	L'endemà va despertar-los.....
	La Mariana ensenyà la seva habitació als conillets i deixà la porteta oberta per sempre.

- Contesta aquestes preguntes:
  - Quin era el país tan bonic que veia la filla gran dels conillets?
  - Com és que veien aquest país des de casa seva?
  - Per què diu que el pare i la mare conillets es miraven i sospiraven?
  - Com penses que devia ser el pare conillet?
  - Com devia estar la Mariana el dia que va trencar la porteta de l'ou?
  - Què hauries fet tu si haguessis estat la Mariana?
  - Quin és el personatge que més t'agrada? Per què?

ELS CUCUTS

Els pares dels cucuts no construeixen cap niu per als seus fills.

El mascle i la femella s'aparellen, però ja no continuen més junts.

La femella, tota sola, se'n va a buscar el niu d'un ocell d'una altra espècie que ja tingui algun ou. Acostuma a fer-ho a última hora de la tarda perquè els seus propietaris hagin anat a buscar menjar i no hi siguin.

Lavors ràpidament, en menys d'un minut, hi posa el seu ou. Només un, que acostuma a ser molt més gros que els altres que ja hi ha, i marxa de seguida per no ser descoberta. Quan tornen els propietaris ni se n'adonen que hi ha més ous del compte i es posen a covar-los com si tots fossin seus.

Al cap d'11 o 12 dies neix el pollet de cucut, una mica abans que surtin els altres i amb una rapidesa extraordinària va tirant fora els ous o els pollets que van naixent per quedar-s'hi només ell.

Al final, els pares adoptius es troben alimentant un pollet que és molt més gros del que serien els seus fills i que té una gana insaciable, perquè amb pocs dies es fa molt més corpulent que ells mateixos. Però amb tota la bona fe, en veure aquella enorme boca oberta, li van a buscar menjar fins que creix i se'n va del niu.

- Contesta aquestes preguntes. Per a cada pregunta, de les cinc respostes que t'oferim, només n'hi ha una sola de bona. Posa un cercle a la lletra que correspon a la resposta encertada.

- **De qui és el niu on neix el pollet de cucut?**

- A) Dels seus pares que l'han construït molt bé.
- B) D'uns altres cucuts que no són els seus pares.
- C) D'uns ocells que no són cucuts.
- D) D'una altra espècie diferent d'animals.
- E) D'uns altres animals que no són ocells.

- **Per què el pollet de cucut es vol quedar tot sol al niu?**

- A) Perquè vol que els seus pares només l'alimentin a ell sol.
- B) Perquè els altres pollets el piquen i el molesten.
- C) Perquè té por que els altres pollets el descobreixin.
- D) Perquè és molt gros i vol tot el menjar per a ell.
- E) Perquè és molt poc sociable i no vol companyia.

- **Qui alimenta el fill del cucut?**

- A) El seu pare.
- B) La seva mare.
- C) Junts el pare i la mare.
- D) Una altra parella d'ocells.
- E) Una altra femella d'ocell.

- **Què et semblen els cucuts, segons el que en diu tot el text?**

- A) Que són molt eixerits.
- B) Que s'aprofiten dels altres.
- C) Que són molt bons pares.
- D) Que són molt ràpids.
- E) Que sempre fan el que cal fer.

UNA CASETA PER AL GOS

Sortint d'escola en Pau va veure un gos que voltava tot sol pel carrer. Era un animal simpàtic, tenia el pèl castany, les orelles caigudes i uns ulls vius i negres. Quan en Pau el va cridar se li va entaforar entre les cames i mentre l'acariciava, el gos li va llepar la cara com si fos un gelat.

De seguida es va veure que s'havien fet amics. El gos no portava cap identificació i semblava que algú l'hagués abandonat a propòsit. En Pau va continuar caminant i el gosset seguint-lo. Va agafar el camí de terra envoltat de camps que el portava fins a casa seva, i l'animal no el va deixar ni per un moment. Bellugava la cua tan content que en Pau va pensar en quedar-se'l, però, com convèncer la mare? No volia gossos a casa per res del món.

- T'agradaria de continuar aquest conte?
  - Mira el títol.
  - Pensa una estona com pot continuar. Pensa en els personatges, el lloc, quin problema passa, com s'arregla.... Procura concentrar-te, no deixis que et destorbin.
  - Procura que hi passin coses interessants, boniques o divertides.
  - Pensa un bon final.
  - T'agrada el conte que t'has pensat?. Si no t'agrada prou, com que encara no l'has escrit, ara pots canviar coses perquè t'agradi més.
  - Au, ara escriu-lo. Rellegeix de tant en tant la part escrita per veure si té sentit, si expressa el que tu voldries.
  - Quan acabis, llegeix-lo tot sencer.

* Com que altres companys també hauran fet aquest exercici, podríeu fer-ne una lectura a classe. Ja veureu com són de diferents les idees que se li acudeixen a cadascú!

CASES D'ANIMALS. Aprenem a estudiar

TEIXIDORS

- Sabies que hi ha uns ocells que fan tan bé el seu niu que en diem teixidors, igual com a les persones que tenen l'ofici de teixir la roba?

La construcció dels nius dels teixidors és una de les més espectaculars del món dels ocells. Els construeixen els mascles mentre que les femelles estan atentes esperant aparellar-se amb el que ho faci millor.

Per començar, el mascle tria una branqueta d'arbre que faci forma de forquilla inclinada cap avall. D'allà hi penjarà tot el niu.

Després busca herbes verdes que siguin llargues i flexibles. L'herba més important serà la primera que posi. Amb ella farà un nus amb el bec i li donarà forma d'anella.

Un cop feta l'anella, l'anirà teixint amb més brins pel voltant, ja que ell ha d'aguantar-s'hi durant tota la construcció. Ho fa agafant cada nova herba amb el bec i fent-la passar entremig de les altres que ja té posades.

Feta aquesta feina comença a teixir la teulada per protegir el niu de la pluja.

Més tard fa les parets i el terra. Per fer el terra s'haurà d'aguantar cap per avall i amb el bec anar teixint les herbes que, una a una, va a buscar per allà a la vora.

Quan ja ha acabat la cambra on hi haurà d'estar la femella covant els ous, teixeix com un passadís d'entrada.

Llavors es posa a cantar per veure d'atraure alguna de les moltes femelles que han estat observant com feia la feina. Si s'ha donat pressa i el niu és verd i bonic perquè les herbes encara no s'han assecat, en vindrà una a inspeccionar-lo. Si li agrada s'aparellaran i la femella es quedarà sola a l'interior on posarà els ous i els covarà.

Si el niu està mal fet i a ningú no li agrada, el mascle haurà d'abandonar-lo i tornar a començar!

- Aquest text té diverses parts ordenades. Sabem que ho estan perquè hi ha paraules que ens ajuden a entendre aquest ordre. Per exemple diu:
    “Per començar el niu..”
    “Després..”
- Continua buscant les paraules que t'ajuden a entendre el procés. Escriu-les aquí a sota.

- Ara, tenint en compte aquestes paraules que has buscat, probablement sabràs endreçar aquestes vinyetes que estan desordenades.
- Ves rellegint el text i posa el número que correspongui a cadascuna des de l'1

1	El teixidor mascle és el qui s'encarrega de fer el niu.
	Després ha de trobar herbes verdes ben llargues perquè es puguin teixir.
	Llavors comença a teixir la teulada per protegir el niu de la pluja.
	L'herba més important és la primera perquè li haurà de fer forma d'anella.
	S'ha de reforçar l'anella perquè l'ocell s'hi ha d'aguantar tota l'estona.
2	Tria la forma de la branqueta de l'arbre on es pensa fer el niu.
	Quan ha acabat es posa a cantar per atraure alguna femella.
	Fa les parets de la cambra i el terra, i també un passadís d'entrada.
	Si el niu està mal fet no agradarà a cap femella i haurà de tornar a començar.
	Si a la femella li agrada el niu s'aparellaran i s'hi quedarà a covar els ous.

APRENENT A SER FADA

La Maria avui té molta feina. Vol celebrar l'aniversari del seu marit i ha convidat molts amics a sopar. Creu que potser n'ha fet un gra massa perquè ara, quan ha sortit de la feina i ha arribat a casa, veu la feinada que l'espera: ha de cuinar, endreçar la casa, preparar la taula, anar a recollir el petit a la guarderia, i, quan arribin els altres dos de l'escola, ja no podrà fer res perquè són molt entremaliats.

Comença a fer les coses a tota pressa. Posa una rentadora, aparta una pila de roba per poder posar la compra, atén al telèfon una trucada d'algú que s'equivocava, i quan es troba que anava a guardar uns mitjons a la nevera diu:

- Si no tinc una fada bona que m'ajudi, d'això no me'n sortiré!

I amb aquestes que Plic! li apareix la fada bona allà al davant.

- Què vols?- li diu la fada.

La Maria, que estava acostumada a veure amics dels seus fills per casa li diu:

- No maca, l'Enric i la Laura encara no han sortit d'escola. Avui tenim una mica de feina perquè volem celebrar l'aniversari del pare. Demà ja jugareu.

- No, no, jo he vingut perquè tu m'has cridat.

- Com? Estic sola a casa, jo no he cridat a ningú. Que potser ets amiga dels nens d'aquí al costat?

- No, jo sóc la fada bona.

- No m'aniria gens malament una fada bona! De fet la necessito força, però millor que juguem demà perquè avui he de fer encara molta feina.

- Per això he vingut, per ajudar-te!

- No m'ho diguis! Jo ho deia per dir allò que necessitava una fada..., tan de bo existissin les fades!

- Doncs si que existim. Bé, jo encara no sóc una fada meravellosa perquè estic a tercer curs, però per ara les pràctiques que he fet són bastant bones. M'han posat un notable.

- Ah caram! Que també va per cursos això de ser fada?

- Sí, la carrera és una mica llarga, però a mi m'agrada!

- Bé... i què hem de fer? – va dir la Maria ben perplexa.

- Doncs mira, com que veig que tens un bon enrenou ja podem començar. Què tens pensat de fer?

La Maria encara no s'ho creia, però com que veia que tenia cara de bona nena, va dir:

- Jo volia preparar una bona amanida, després un tall rodó amb bolets i un pastís d'aniversari...

- Molt bé, molt bé. D'això me'n puc sortir, però posats a fer, si vols també podem ordenar la casa, treure la pols, fregar les rajoles i tot el que vulguis.

- Això seria meravellós.

- Sí, sí, però ja t'he dit que encara no ho sóc una fada meravellosa i tota sola no me'n puc sortir. Així que demanaré ajut.

La fada va fer tres copets amb el peu a terra i es va sentir un sorollet com quan es destapa un pot i Pluf! va aparèixer un homenet primet, primet.

- Jon, tu encarrega't de la roba.

Va repetir els tres copets de peu a terra i Pluf! va aparèixer un altre homenet.

- Jan, tu encarrega't d'endreçar la casa.

Ui! - va dir en Jan- aquesta casa no és gaire gran, però hi ha molta feina. Veig unes habitacions dels nens que estan fetes un batibull.

- No et preocupis, demanarem més ajut.

I donant copets de peu a terra, van aparèixer en Jen, en Jin i en Gun.

- Quants homenets han aparegut fins ara? Com es diuen?
- Fixant-te bé en els seus noms, n'hi ha algun que t'estranyi? Quin?

- Au, cadascú a la seva feina! Jo em posaré a cuinar.

La Maria no s'ho creia, però aquells homenets petits i esquifits anaven treballant amb una rapidesa prodigiosa.

En Jon feia córrer la rentadora a un ritme que mai havia anat. Treia la roba neta i en tornava a posar de bruta i mentrestant bufava fort, molt fort, i la roba quedava seca, a punt per plegar. Feia piles i piles de roba de la casa: tovalloles, llençols i draps de cuina. Piles de roba de nen i piles de roba de nena, anava deixant en un cistell tota la de planxar i, al cap d'un moment apareixia tan planxada i ben plegada com si sortís de la botiga.

En Jan també feia prodigis. L'habitació del petit anava quedant tan neta i polida que de gust t'hauries estirat al llit i hauries començat a somniar. En Jen i en Jin s'havien d'escarrassar més amb l'habitació de l'Enric i la Laura perquè allà hi havia de tot, però anaven fent.

El que no sabia la fada és que entre els homenets hi havia un "infiltrat". Quan en Gun es va començar a bellugar, tot el que tocava ho convertia en un problema. Va anar a la cambra de bany i les aixetes van començar a ruixar-ho tot com dutxes disparades. Com que ell va quedar ben xop va anar a veure si trobava uns pantalons secs i una camisa neta que fos de la seva mida. Tot va ser entrar ell a l'habitació de l'Enric i la Laura, i tota la feina feta per en Jen i en Jin, va començar a desbaratar-se. Les joguines saltaven dels prestatges, les pilotes botaven com si fossin vives i com que amb tot aquell enrenou no hi havia qui trobés una camisa, en Gun se'n va anar cap a la galeria on estava treballant tan bé en Jon. Només entrar, les perfectes piles de roba van anar posant-se les unes sobre les altres fent una torre tan alta que aviat va caure a terra. Un embolic de peces de tota mena va substituir el seu ordre impecable.

- Què creus que passarà?
- Entens què deu voler dir que hi havia un "infiltrat"?

En Jan, en Jon, en Jin i en Jen es van anar a queixar a la fada.

- En Gun ens ho desbarata tot!

- Com? Qui és en Gun?- va dir la fada.

- En Gun és aquest desastre.

I només passar en Gun per la porta de la cuina les culleres i forquilles van començar a ballar per damunt del marbre i els pots de pebre ja començaven a escapar-se de l'armari per fer venir ganes d'esternudar a tothom.

La Maria, pensant que ja tot funcionava, s'havia quedat a la cuina olorant el magnífic aroma que sortia del guisat que estava fent la fada, però en veure entrar en Gun rabejat de dalt a baix i sentint l'estrèpit que començava a haver-hi a la cuina, va dir:

- Però, què passa aquí ???

La fada bona va quedar un pèl escorreguda. Alguna cosa havia fallat. Potser eren els copets de peu a terra, potser la concentració... La veritat és que quan la fada i la Maria van veure l'estat deplorable de la cambra de bany i el desordre que s'havia fet a tot arreu, es van quedar totalment esfereïdes. Bé, diguem que la Maria va quedar esfereïda del tot, mentre que es notava que la fada tenia més recursos. Va agafar en Gun per la mà i tots dos van sortir al balcó.

La fada va tancar ben bé la porta i els altres no van sentir res del que li deia, però al cap d'un moment en Gun ja no hi era. A través dels vidres van veure com la fada es fixava molt bé com feia els copets de peu a terra i, en aquest cas va aparèixer un homenet primet, primet, amb un barret que li anava tres talles gran. Les orelles, però, eren tan grosses que li subjectaven. Llavors la fada bona va entrar i va dir:

- Aquí us presento en Jun. En Gun haurà de fer un reciclatge.

- T'havien fet sospitar alguna cosa els noms dels homenets?
- Com et sembla que es comportarà en Jun?

En Jun era simpàtic. Se li veia pels ulls que feia i pels quatre pèls que li sortien per sota del barret. A més portava un rellotge enorme al canell.

En veure el rellotge la Maria es va esverar. Amb tot aquell enrenou s'havia oblidat de l'hora. Va consultar el seu rellotge: eren les cinc menys cinc. Havia d'anar urgentment a la guarderia a buscar el petit.

No sabia pas què fer. Havia de sortir necessàriament de casa, però no sabia si podia refiar-se del que passés allà dins mentre ella no hi fos.

La fada, que la va veure anguniosa, li va dir:

- Maria, què passa?
- He d'anar a buscar el nen, però... bé, no t'ofenguis...
- Va, no et preocupis, dona, ves tranquil·la que ara ho tinc tot dominat.

- Què creus, ho fa bé de marxar de casa la Maria?
- Què faries tu en el seu lloc?

Dubtant de si ho feia gaire ben fet, la Maria va agafar les claus i la bossa i va sortir de casa fent el cor fort. Pel camí anava ben de pressa per no perdre temps. Quan va arribar a la guarderia en Juli se li va tirar a sobre amb una gran abraçada.

- Mama, mira què tinc! És per a tu.

I li va ensenyar una castanya lluent i rodona que li havia regalat un amic.

La Maria va estrènyer ben fort en Juli contra el seu pit i no sé per què li va saltar una llagrimeta.

- Per què creus tu que li devia saltar una llagrimeta?

Entretant l'Enric i la Laura havien arribat de l'escola. Van trucar a la porta i els va obrir en Jun:

- Ah, sou vosaltres, ja us conec. Us he vist en una foto.

L'Enric i la Laura es van quedar estranyats, però en veure l'aspecte d'en Jun es van posar a riure.

- Au passeu, que aquí hi ha molta feina.

Van veure tot d'homenets que corrien amb fregalls i galledes, amb draps i escales per netejar vidres i, tot i que aquell aldarull no els semblava gaire normal, ho van trobar divertit.

- Què hi feu aquí?- va preguntar la Laura.

- Treballem. Que no heu de fer res vosaltres?

- Ui sí, els deures. A més vull fer un dibuix per al pare que avui és el seu aniversari- va dir l'Enric.

En Jun els va deixar perquè tenia feina amb l'aspirador.

Astorats amb tot el que passava, en lloc de posar-se a jugar a perseguir-se pel pis com feien cada dia, se'n van anar cap a la cuina a preparar-se el berenar.

Quan van entrar van veure una noieta que tenia tota la cuina en doina. Al foc hi havia tres cassoles fumejants, del forn sortia una oloreta molt bona i per damunt dels marbres estava ple de plats, culleres, ratlladors, pots i ganivets, i no quedava ni un lloc lliure per fer-se el pa amb mantega.

- Sóc la fada bona jo. Ara estic una mica enfeïnada. Em faríeu un favor si avui, en lloc de preparar-vos el berenar aquí, agaféssiu un iogurt de la nevera i us n'anéssiu a la vostra habitació perquè aquí no hi cabem.

L'Enric i la Laura es van picar l'ullet i van fer el que la fada els deia.

- Què hauries fet tu en lloc de l'Enric i la Laura?
- Per què es devien picar l'ullet entre ells?

Quan va arribar la Maria va trobar tota la casa neta i endreçada, el sopar preparat i l'Enric i la Laura fent els deures a la seva habitació amb en Jun que sabia força matemàtiques.

Va anar a la cuina i va fer un petó a la fada i, mentre en Juli jugava amb en Jon, es va estirar al sofà contemplant aquell miracle. Va pelar poc a poc la castanya que el petit li havia regalat i lentament la va assaborir com la cosa més deliciosa que mai hagués menjat.

- Continua tu el conte.

- Ara triaràs d'entre aquests tres resums el que cregueis que és el correcte:

Llegiràs el primer i subratllaràs amb color blau les frases que cregueis que estan bé.

Després subratllaràs amb color vermell aquelles que pensis que no són correctes. El resum que quedi tot blau serà el bo, oi?

- 1- La Maria vol preparar l'aniversari del seu marit, però està atabalada amb tanta feina. La fada bona la vol ajudar, però com que encara no sap gaire de fer màgia li surt tot al revés. Tot ho equivoca, perquè encara és molt jove. La Maria està molt preocupada i no s'atreveix a sortir de casa per anar a la guarderia a buscar el seu fill petit. Quan els fills grans de la Maria tornen de l'escola troben la situació molt divertida, es fan amics de la fada i junts ho arreglen tot.
  - 2- La Maria vol preparar l'aniversari del seu marit, però està atabalada amb tanta feina. La fada bona la vol ajudar, i com que s'han de fer moltes coses, fa aparèixer uns petits homenets. Com que encara no sap gaire de fer màgia hi ha un homenet que ho desgracia tot. La fada canvia aquest homenet per un altre que ho fa bé. Els fills grans de la Maria tornen a casa i es fan amics dels homenets. Quan la Maria torna de buscar el seu fill petit troba tota la feina feta i n'està molt contenta.
  - 3- La Maria vol preparar l'aniversari del seu marit, però està atabalada amb tanta feina. Demana per favor que vingui una fada a ajudar-la, però quan arriba no la vol perquè és massa jove. Com que la fada és bona abans de marxar li fa aparèixer uns petits homenets. Un d'aquests homenets fa molt d'aldarull i li desorganitza tota la casa. Quan els fills grans de la Maria arriben de l'escola arreglen tot el que ell ha desordenat. En tornar de comprar la Maria troba tota la feina feta i n'està molt contenta.
- Afegeix aquí sota el resum de la part que hi has inventat tu.

- Pensa en el conte i contesta les preguntes.
(Per fer-ho millor, al final d'aquest exercici hi tens una llista d'adjectius que pots utilitzar quan redactis les teves opinions. No hi posis només adjectius, explica què penses tu de cadascun dels personatges).
- Com creus que és la fada? A mi em sembla que la fada...
- Com creus que és la Maria?
- Com creus que és en Gun.
- Com creus que són els altres homenets?

Adjectius que pots utilitzar (Te'ls donem tots en masculí, tu ja ho posaràs en la forma convenient):

Bo, entremaliat, generós, eixerit, divertit, expressiu, agradable, treballador, eixelebrat, content, admirat, ràpid, organitzat, prodigiós, maldestre, acurat, afectuós, desastrós, il·lusionat...

- En cada parell de frases n'hi ha una que fa referència a una part essencial del conte i l'altra a un detall poc important. Subratlla amb color vermell la que trobis essencial i amb blau la de detall.
  - La Maria està amoïnada amb tanta feina.
  - La Maria atén al telèfon una trucada d'algú que s'equivocava.
  - La fada surt al balcó.
  - La fada fa aparèixer cinc homenets.
  - En Jon prepara una rentadora.
  - En Jon s'encarrega de la roba.
  - En Gun desorganitza tota la casa.
  - En Gun busca una camisa seca.
  - L'Enric i la Laura estan astorats amb el que passa, però divertits.
  - L'Enric i la Laura truquen a la porta de casa.

- Imaginem que els personatges del conte parlen del que ha succeït. Escriu el nom de qui devia dir cadascuna d'aquestes frases:
  - Quina sort que he tingut! Jo no creia en coses meravelloses però avui me n'ha passada una de fenomenal. **Ho ha dit:**
  - Pobra Maria, volia preparar una sorpresa però no sé si se n'hauria sortit. Sort que l'he pogut ajudar, però per un moment ho he vist una mica difícil. **Ho ha dit:**
  - Avui a casa ha passat una cosa genial. Demà ho explicaré a les meves amigues de l'escola i no s'ho creuran. **Ho ha dit:**
  - En aquesta casa hi ha hagut força feina. Ens sembla a tots nosaltres que si els fills de la Maria ajudessin més a la seva mare, hauria estat més fàcil. **Ho han dit:**
- Quin personatge del conte t'hauria agradat de ser? Per què?

* Debat: amb tots els nens i nenes de la classe podeu parlar de les feines de la casa pensant en coses d'aquest estil:

- Les ha de fer totes la mare?
- Les ha de fer totes el pare?
- Quines feines fas tu?
- Creus que és injust que a tu et facin ajudar a casa?
- Creus que els homes han de cuinar o netejar igual que les dones?
- A les famílies hi ha problemes entre els germans a l'hora de fer la feina?
- Si en una casa tenen una senyora que els fa feines, ja no cal que els fills hagin de fer res?
- A la família de la Maria què penses que fallava respecte a les feines de casa?

- En què col·labores tu a casa teva? Creus que ja està bé? Creus que potser podria canviar alguna cosa? Escriu-ho aquí a sota.

LA CASA. POEMES

Els poemes ens expliquen coses d'una altra manera a com acostumem a parlar. Aquí et presentem un poema fet per un noi d'onze anys. Amb aquestes paraules vol fer com un petit homenatge, com un regal, a la finestra. Per fer-ho ha buscat les expressions que millor li sonen per explicar la seva idea.

- Tu et passes estones mirant per la teva finestra? T'agrada?
- Mira què te'n diu en Joan:

FINESTRA

Tinc una finestra petita i pintada
on cada dia ve la matinada.

El sol em desperta amb uns raigs tan forts,
que obro la finestra com si fos un cor.

M'aboco al carrer per mirar la gent
que camina trista i molt lentament.

Es veuen tantes coses al meu carreró
que penso que és bonic tenir un finestró.

La finestra plora quan arriba la nit
perquè jo la tanco quan me'n vaig al llit.

Joan A., 11 anys

- En aquest petit poema, com et sembla que se sent en Joan parlant de la seva finestra? Explica-ho.
- Diu que a la nit la finestra està trista. Com li agradaria a ella estar per evitar la tristesa?
- Fer un poema significa a vegades posar sentiments als objectes o a les coses que no en tenen. Una part del poema fa servir aquest recurs poètic. Copia aquesta part.

- Aquí hi ha un altre poema dedicat a una finestra. Ara qui l'ha escrit és una noia de dotze anys. Mira com es diu. Com que és més gran ens fa pensar una mica més. Ja veuràs:

FINESTRA

Frontera entre el fred
i la dolça llar,
frontera entre la llum
i el record tancat,
finestra.

Finestra dorm,
dorm sota unes cortines
com parpelles closes.
Mira l'infant que reposa,
mira a fora la dolça brisa
i entra per fi en la dolça son.
Frontera.

Maria M., 12 anys

- Rellegeix la primera estrofa, el primer tros del poema. Ja saps que la frontera és la separació entre dos països. Saps per què a la finestra li diu "frontera"?
- A quina banda deu quedar el fred?
A quina banda deu quedar la dolça llar?
- Després explica que és la frontera entre la llum i el record tancat. On deu quedar la llum?
- Rellegeix la segona part: ara li diu a la finestra que dormi. Quan tu dorms tanques les parpelles.
Què diu la Maria que faci la finestra per dormir?
- Què més li aconsella que faci?
- T'adones que la nena està parlant amb la finestra? Normalment no parlem amb els objectes, però un poeta sí que ho fa. T'agradaria a tu de fer un poema? Pots provar-ho.

SOL SOLET

Quan jo era petit
vivía arraulit
en un carrer negre.....

Joan Maragall

Arraulit vol dir: arrupit, arronsat.

Neulit vol dir: que ha perdut les forces, la vitalitat.

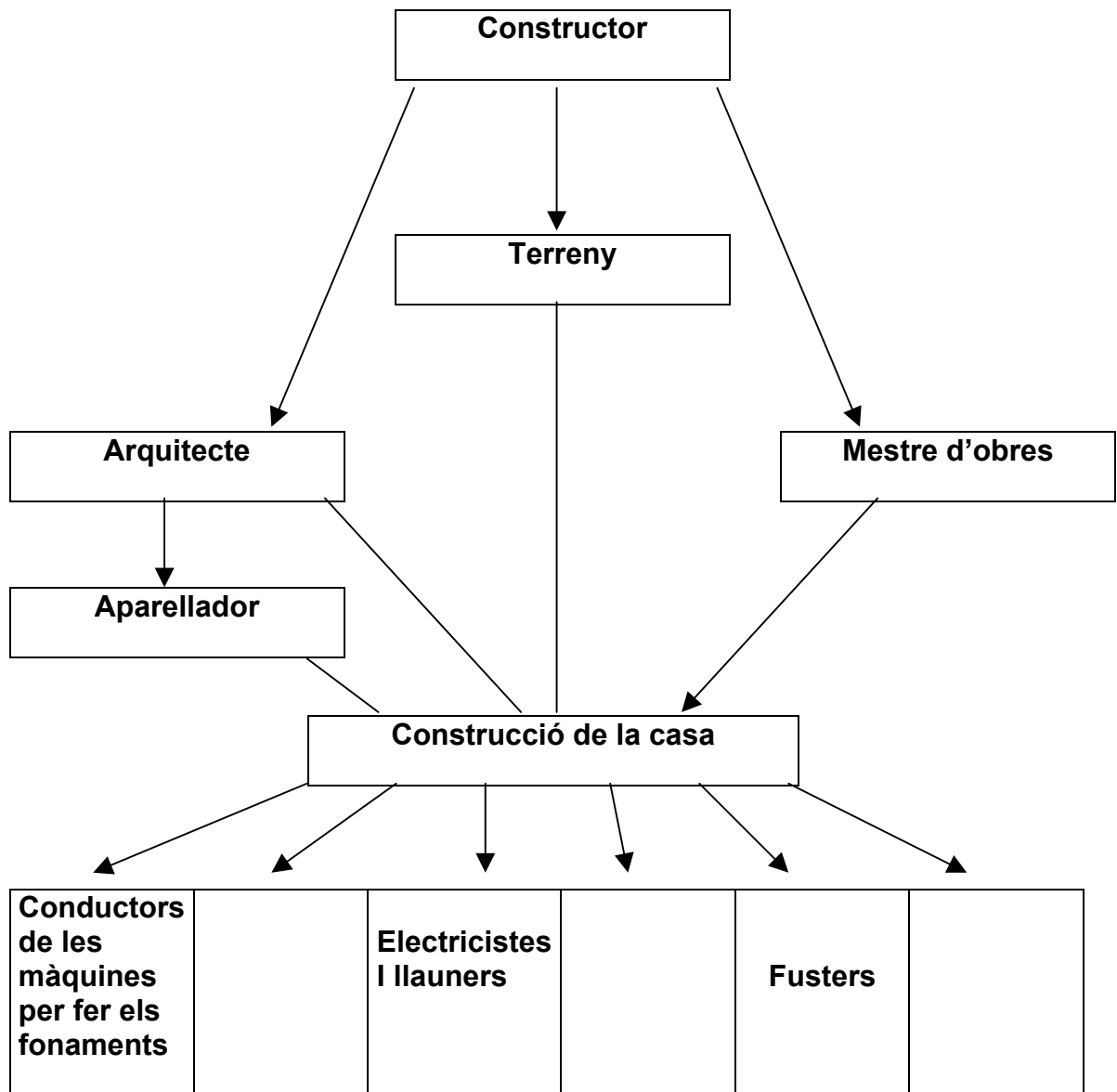
- Aquestes dues paraules, en el poema, a qui es refereixen?
- Com era el carrer on vivia aquell nen?
- Què era el que li feia tanta il·lusió?
- Has vist carrerons d'aquests? Explica com et sentiries si hi visquessis.
- Explica'ns amb paraules teves què has entès d'aquest poema.
- Aquesta poesia la va fer Joan Maragall un gran poeta català, molt conegut i valorat. Coneixes el seu nom d'alguna cosa? Quina?
- Pots aprendre aquest poema de memòria. T'agradarà.

COM ES CONSTRUEIX UNA CASA?

- 1- Quan s'ha de fer una casa primer s'ha de buscar un terreny que estigui a la venda. Com que els terrenys acostumen a ser cars normalment els compren els constructors que volen fer negoci construint cases i venent-les.
  - Quan el constructor ja té un terreny adequat, busca un arquitecte, un aparellador i un mestre d'obres.
- 2- L'arquitecte pensa com col·locarà l'edifici, quantes habitacions haurà de tenir, on haurà d'anar la cuina, el menjador, el bany, etc. Tot això ho dibuixa en uns plànols. També per on hauran de passar les instal·lacions elèctriques, les de l'aigua, gas i calefacció.
  - L'aparellador ajuda a l'arquitecte calculant tots els materials que es necessiten per construir.
  - El mestre d'obres organitza tots els treballadors.
- 3- Quan comencen les obres, primer treballen les màquines excavadores per fer els fonaments, que són uns forats que s'omplen amb formigó per fer-hi aguantar tot el pes de la casa.
- 4- Després els paletes fan l'estructura i la teulada amb formigó i ferro. Més tard van fent les parets de fora i de dintre de la casa, posen les escales, les rajoles, els banys, etc.
- 5- Llavors és quan vénen els electricistes i els llauners per fer les instal·lacions de llum, de gas, de calefacció, d'aigua neta i de desguàs per a l'aigua bruta.
- 6- Després els guixaires deixen les parets ben llises i polides a punt per poder-les pintar.
- 7- També s'han de posar les portes i finestres. Normalment ho fa un fuster.
- 8- Al final de tot hi van els pintors, i ja queda tot a punt per anar-hi a viure.

- Ara farem un esquema perquè s'entengui millor com es fa una casa:

- Aquí hi falten tres dels oficis que t'hem explicat. Vols posar-los?

- En aquest retall de diari s'ofereixen pisos. A quin d'ells pertany el plànol?

Ajut: Per saber-ho, busca en cada pis, què és la cuina, què és el bany, quants banys hi ha, quantes habitacions, etc. Les habitacions senzilles tenen un llit dibuixat i les dobles en tenen dos o bé un de gran, de matrimoni. Les terrasses es marquen amb els quadrets de les rajoles de terra).

Pis 3 habitacions, cuina, menjador de 30 m. bany reformat. Calefacció. Vistes esplèndides. Tel: 925467323.

Estudi 45 m. cuina-menjador, 2 hab. una doble i una senzilla, bany, terrassa. Sol tot el dia. Molt alegre. Tel: 923567401.

Obra nova. 90 m. 3 hab. (2 senzilles i 1 doble) 2 banys complets, cuina equipada, menjador estar, tot exterior. Acabats de primera qualitat. Tel. 923548766.

Pis de 80 m. menjador estar, cuina, safareig, 2 banys, 2 habitacions dobles i 1 de senzilla. Terrassa. Acabats d'alta qualitat. Tel. 965234178.

Plànol d'un pis que correspon a una de les descripcions.

- Amb lletra petita escriu dins de cada espai el nom de la part del pis que li correspon.

- En aquestes cases hi falta dibuixar les finestres:

La que té més finestres és la que té la porta negra.

La que està a la seva dreta té 4 finestres.

La de la seva esquerra té 3 finestres, o sigui la meitat de la que en té més.

L'altra només té 2 finestres.

- Per quina casa començaràs?
Has de començar sempre per allò que vegis més clar.
Al final torna a llegir la comanda per comprovar si ho has fet bé.

(Dibuix de quatre cases sense finestres col·locades en rengle. La tercera té la porta negra)

- Dibuixa la teva casa ideal. Com seria? Posa-hi tot allò que més t'agrada.

S'ha acabat aquest quadern.

Per expressar la teva opinió pots pensar en:

- Què t'ha semblat el treball que t'hem proposat?
- Quines coses són les que més t'han agradat?
- Quines no t'han agradat gaire?
- Has après coses que no sabies?
- Ha estat fàcil?
- Ha estat massa difícil?
- Et sembla que has après a entendre millor allò que llegeixes?

Escriu aquí dins la teva opinió:

Signatura: